

SUDSKA HRONIKA: SLUCAJ BOSANSKI SAMAC

Author: [Mirna Jancic](#)

Optuzeni izmijenio iskaz, priznao krivicu i izrazio "iskreno zaljenje".

Milan Simic, koji je prvobitno poricao odgovornost za zlocine nad muslimanskim stanovnistvom u Bosanskom Samcu, ipak je - proslog ponedjeljka - priznao krivicu. Rijec je o sedmom priznanju pred Haskim tribunalom za proteklih sedam godina.

Simic je za progon nesrpskog stanovnistva iz Bosanskog Samca najprije bio optuzen zajedno sa Simom Zaricem, Miroslavom Tadicem, Blagojem Simicem i Stevanom Todorovicem, da bi - maja ove godine - njegov slucaj bio odvojen. Todorovic je krivicu priznao jos u decembru 2000.

Simic je - kao rukovodilac opstinskog izvrsnog odbora i clan lokalnog Srpskog kriznog staba tokom 1992. - rekao da zeli da izrazi "iskreno zaljenje i kajanje zbog onoga sto [sam}ucinio mojim sugradjanima i prijateljima u [samackoj] osnovnoj skoli".

On je priznao da je oruzjem i nogama tukao Hasana i Muhameda Bicica, Pericu Misica i Ibrahima Salkica, te da je im pucao iznad glave. Potvrdio je i da je pretukao Safeta Hadzijalagica, kome je u usta stavio cijev od pistolja i pucao mu iznad glave. Simic je dodao kako je svjestan da cinjenica da je tog dana bio ubijen njegov najbolji prijatelj, kao i da je bio pijan, ne opravdava njegove postupke.

Sud je potom, u vezi s navedenim zlocinima, razmotrio moguće otežavajuće i olakšavajuće okolnosti. Odbrana je kao olakšavajuću okolnost navela da su se oba premlaćivanja dogodila iste noci (u ljeto 1992.), tokom koje je Simic bio pijan i ogorcen zbog smrti najboljeg prijatelja. Optuzba je pak insistirala da to sto je optuzeni dva puta posjetio skolu predstavlja njegovu jasnu namjeru da pocini zlocine, pa samim tim i - otežavajuću okolnost.

Postignuta je saglasnost da optuzenom treba izreci zatvorsku kaznu u trajanju od tri do pet godina, s tim da se odbrana zalozila za donju, a optuzba za gornju granicu . Izmjena iskaza je i u ovom slucaju bila dogovorena s tuzilastvom, iako- za razliku od Todorovicevog priznanja krivice - ne podrazumijeva pogodbu o svjedocenju protiv bivskih saoptuzenika. Simic je u medjuvremenu podnio zahtjev da vrijeme do izricanja presude provede na slobodi.

Nakon njegovog izjasnjavanja uslijedila su svjedocenja Edibe i Kemala Bobica (imucnog bracnog para iz Bosanskog Samca), koji su takodje bili muceni i ciju su imovinu opljackale lokalne srpske vlasti. Njihovom pricom tuzilastvo namjerava da pokaze nacin na koji su Muslimani bili progonjeni u citavoj oblasti, a sve pod nadzorom Blagoja Simica, Miroslava Tadica i Sime Zarica.

Neposredno posto su srpske snage preuzele vlast u Bosanskom Samcu (14. april 1992.), Bobici su se nasli u kucnom pritvoru, dok je njihov sin u isto vrijeme bio primoran da kopa rovove na liniji fronta.

Narednog mjeseca Kemal je uhapšen, da bi ga potom svakodnevno premlaćivali u lokalnoj policijskoj stanici. Todorovic je obicavao da - zajedno sa svojom druzinom, u pijanom stanju - posjecuje i mucu zatvorenike. Kada mu je pred tribunalom izrecena kazna u trajanju od 10 godina, sudsko vijece mu je stavilo do znanja da bi ona bila dvaput duza da nije priznao krivicu i pristao da svjedoci protiv saoptuzenih.

Kemalu su prilikom premlaćivanja slomljene obje ruke i jedna noga, a celo mu je bilo rasjeceno do kosti. On tvrdi da su mu policajci u koljena zabijali eksere i gasili mu cigarete u ustima, te da su mu izvadili cetiri

zdrava zuba. Citavo to vrijeme supruga je provela kod kuće, koja se nalazila tik do policijske stanice, odakle tvrdi da je mogla čuti Kemalove krike. Svjedokinja je plakala tokom cijelog svjedočenja.

Kasnije je Kemal bio odveden u obližnje Batkovice, u logor u kome su, kako je rekao, uslovi bili užasni, ali gdje makar premlaćivanja nisu bila tako česta. U vrijeme dok je on bio zatočen, Ediba je bezuspješno pokušavala da kupi njegovu slobodu, te je čak optuženom Tadiću uručila sumu od 12,000 nemackih maraka.

Ediba je pred sudom izjavila i da je Cviko Stefanović, kao funkcioner koji je u Batkovicima bio zadužen za razmjenu logorskih zatočenika, zahtijevao od nje da se na njegovo ime prepise svo vlasništvo Bobica, kako bi i ona, zajedno sa svojom porodicom, bila razmijenjena. "U naredna četiri dana su sve iznijeli iz kuće", rekla je Ediba.

Ediba je u decembru 1993. najzad razmijenjena, dok je Kemal u Batkovicima ostao sve do naredne jeseni.

Mirna Jancić je pomoćni urednik IWPR.

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/sudska-hronika-slucaj-bosanski-samac-7>